

όργια

όργια, τα, ουσ. [<αρχ. τά ὄργια (= μυστηριακές τελετές)]. **1.** οι ακολουσίες: «κάθε βράδυ μαζεύονται στο σπίτι της τάδε και κάνουν όργια || κατηγορούνται για σεξουαλικά όργια». **2.** ανήθικες πράξεις, καταχρήσεις, παρανομίες: «έχουν καταγγελθεί ένα σωρό κυβερνητικά όργια». **3.** σε θέση επιρρ., πάρα πολύ καλά, πάρα πολύ όμορφα, εξαιρετικά: «χτες βράδυ στο πάρτι του τάδε περάσαμε όργια || περάσατε καλά; -Όργια!»· βλ. και λ. [όργιο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας